

Sentit comú

written by Ferran Planell | 10 de juny de 2021

Fa ja un fotimer d'anys –tants que no puc recordar amb detall ni el nom del programa ni la persona entrevistada– una psicòloga, crec, a la pregunta del presentador sobre què era el sentit comú, li responia, més o menys, que tenir sentit comú era transitar pel carrer Aragó de Barcelona en plena nit, buit i amb tots els semàfors en verd, minorant un pèl la velocitat en travessar cada cruïlla. És manifest que el semàfor verd ens dona prioritat de pas, però no ens garanteix que cap eixelebrat o despistat se salti el seu en vermell. Vaig trobar la resposta encertadíssima. Tant que he pogut oblidar els protagonistes, però no pas el concepte. El sentit comú dona molt de joc, posats a filosofar, i l'exemple exposat en simplifica la comprensió.

A més, l'exemple em va bé per escriure sobre la nova entrada en vigor el passat 11 de maig de les limitacions de velocitat a les ciutats. És del tot evident que qualsevol mesura orientada a reduir la sinistralitat i el nombre d'atropellaments ha de ser, per principis, sempre benvinguda. Com també ho és, ja posats, que si volem risc zero, tan sols cal prohibir la circulació de qualsevol mena de vehicle, motoritzat o no, i els accidents per ciutat es reduiran únicament a aquells produïts a conseqüència d'una desafortunada entrebancada o fins i tot, si voleu, relliscada en cas de pluja.

No és de sentit comú anar a cinquanta kilòmetres per hora en una zona de vianants, com tampoc ho és anar a seixanta un diumenge a les set del matí per la ronda de Dalt sense gairebé cap vehicle circulant.

Se'm fa difícil albirar un futur fet a cop de prohibicions en els quals la responsabilitat individual quedi reduïda senzillament a decidir si hom se salta o no la norma. De ben

segur que aniríem millor si no calgués prohibir tant, és clar que això se'm fa impossible sense millorar l'educació. Hom pot recordar de gran tots els rius d'Europa i les seves capitals, però malament si és incapaç de tenir sentit comú.

I no és tan sols un tema vial, sinó que ho és en tot. Tan aberrant és veure una munió de gent participant sense mascareta en una entrompada un divendres a la nit, com algú anant a la feina un dilluns a les sis del matí caminant tot sol per un carrer qualsevol amb la mascareta posada.

Si us plau, sentit comú.